

[Sønderby]

demokratiet altså ikke ønsket. De har ønsket en debat her og nu, og det skal vi fra Venstres side heller ikke beklage, for så kan vi pege på nogle ting, som er sket.

Det just afsluttede kommunevalg viste med al tydelighed, at man både ude i amterne og i kommunerne aktivt går ind i løsningen af disse forhold, men i samarbejde, ikke i konflikt med de mennesker, og det gælder både i industri og i landbrug. Man prøver på at tage fat på disse problemer. Jeg tror, det var fru Marianne Jelled, der for år tilbage sagde her i Folketinget, at det drejede sig om psykologi og pædagogik at få den her diskussion ned på et niveau, hvor den hørte hjemme, og det synes jeg egentlig er lykkedes.

Jeg tror ikke, hr. Gade og hr. Trøjborg kan få den her debat til at udvikle sig i den forkerte retning, for vi er egentlig alle sammen indstillet på at prøve at løse de her problemer og også pege på, at der før har været nogen ubalance, men som ministeren sagde i sin tale, blev der før skabt nogle ting, og derfor har man taget fat på at prøve på at løse disse ting.

Vi har fra Venstres side hver gang sagt, at det i første omgang måtte ske på internationalt plan, og derfor synes jeg, at det var udmærket – og jeg skal rose ministeren for det – at miljøministeren den 15.–16. november 1989 holdt et møde med repræsentanter for EFTA- og EF-landene for at tage fat på disse problemer.

I den konklusion, som ministeren har lavet efter seminaret, siges det, at de virkemidler, man sætter i gang, ikke gennem deres anvendelse modvirker mulighederne for etablering af eller opretholdelse af en bæredygtig udvikling, og det er jo egentlig det, vi alle sammen er indstillet på. Vi ved også, at Brundtlandrapporten har peget på, at en bæredygtig udvikling også skal sikre, at der er ressourcer til at løse de miljømæssige problemer.

Det oplevede vi på Nordisk Råds konference om miljøproblemer, hvor de østeuropæiske lande for første gang deltog, og hvor de pegede på, at det kneb for dem at skaffe ressourcer til at løse miljøproblemerne. Derfor var det tilfredsstillende, at miljøministeren på Nordisk Råds ministerrådsmøde blev enig med de øvrige nordiske ministre om at lave en fond på 336 mio. kr. til erhvervsinitiativer på miljøområdet i Østeuropa.

Vi må da erkende, at vi ikke kan løse disse problemer selv. For år tilbage var det, som om vi selv skulle klare dem. Vi har fra Venstres side ikke haft noget imod, at vi måske er lidt foran, men vi må prøve på – og det er vigtigt – at trække de andre med, og det kan vi gøre, hvis vi er lidt foran på det forskningsmæssige, på det miljøtekniske, på alle de områder, som vi er i gang med.

Nu har man altså også taget fat på problemet i EF, og på det næste rådsmøde skal man behandle det direktivforslag, som Markedsudvalget skal tage stilling til i morgen, om beskyttelse af ferskvand, kystvand og havvand mod forurening forårsaget af nitrat fra diffuse kilder. Men det har vi for længst fået på plads i Danmark på en række områder.

Jeg synes, at hr. Gade, når han føler sig foranlediget til stadig væk at kritisere, at der ingen holdningsændringer er sket, bør kigge på de planer, som man har lavet fra organisationernes side, for uden et samarbejde med organisationerne kan man jo ikke løse det her. Ja, så skal man løse det med politi og med retssager osv. Vi har fra Venstres side foretrukket, at vi løser det ved hjælp af et samarbejde, ikke ved hjælp af konflikter.

Det forslag, som skal drøftes i EF, fastsætter en række foranstaltninger i særlig følsomme områder for at begrænse vandforurening forårsaget af spredning eller udledning af husdyrgødning. Det passer jo meget godt med den konsensusrapport, som vi fik i forbindelse med vandmiljøplanen, og hvor man jo pegede på, at nitratudvaskning først og fremmest forårsages af brug af husdyrgødning. Jeg tror da nok, hr. Gade og hr. Trøjborg med det internationale kendskab, de har til Holland og Italien, Posletten, ved, at det er dér, problemerne er, og de erfaringer, vi har fået i Danmark, kan vi så overføre til de lande, og det er jo det, man også kan diskutere i EF.

Men vi er altså i gang med en masse tiltag på hjemligt plan, samtidig med at miljøministeren og landbrugsministeren drøfter problemerne på internationalt plan og vi andre deltager i konferencer, når vi kan, for at tage fat på disse problemer. Der er altså sat en masse initiativer i gang herhjemme for et godt samarbejde, for at løse de problemer, som vi blev gjort opmærksomme på for år tilbage, og som ministeren sagde skabte ubalance, men den ubalance prøver